

"Şeytanın kalbinde marifet var mıdır?" Şeytan, Allah'ı bildiği halde isyanı tercih etmiş ve ebedi azabı hak etmiştir. Risale-i Nur şakirtlerinin iman hakikatlerini iyice öğrendiklerinden sonra küfre düşmeleri mümkün müdür?

"Sual: Şeytanın kalbinde marifet var mıdır?"

"Cevap: Yoktur. Çünkü san'at-ı fitriyesi iktizasınca, kalbi daima idlâl ile telkin için, fikri, daima küfrü tasavvur etmekle meşgul olduğundan, kalbinde veya fikrinde boş bir yer marifet için kalmıyor."(1)

Üstad Hazretlerinin bu ifadesinden **şeytanın kalbinde marifetin olmadığını**, dolayısı ile de Allah'ı hakkı ile bilmediğini anlıyoruz. Demek şeytan Allah'ı bilmeden isyan etmiş manası çıkıyor. Zaten Allah'a marifeti olan birisi küfür derecesinde ona isyan etmez. Ancak günahlar boyutunda isyan eder ki, bu isyan kasdi bir meydan okuma değil, nefis ve şeytan gibi düşmanlara aldanarak günaha girmek şeklindedir.

Dünya hayatı beşikten mezara kadar imtihan yeri olduğu için *-peygamberler hariç-* herkesin ümit ile korku içinde olması gerekir. Yani kimse "*Ben mutlaka iman ile kabre girerim.*" diyemez, derse dalalet ve sapkınlık olur.

Ehl-i sünnet inancına göre, her insanın ümit ile korku içinde olması gerekiyor. Ümitsizlik de aynı mutlak ümit gibi batıldır. Yani kimse "*Ben mutlaka helak olurum, kurtuluşum yok.*" diyemez, dese yanlış ve batıla sapmış olur.

Lakin "**Şu yol mutlak anlamda -samimi olmak şartıyla- insanı imanla kabre götürür.**" demekte bir sakınca yoktur. Mesela Risale-i Nur yolu insanı mutlak anlamda imanla kabre sokar, demekte bir sakınca yoktur. Zira burada şahıs değil yol garanti altına alınmış oluyor. Meziyet şahısta değil yoldadır. Şahıslar da bu yola dahil olma noktasında mücadele içinde olmaları gerekiyor.

Öyle ise Nur talebeliği inşallah insanı imanla kabre sokar, ama kimin Nur talebesi olduğu garanti olmadığı için, her şahıs teyakkuz ve dikkat içinde olmak zorundadır.

(1) bk. [İşârâtü'l-İ'câz, Bakara Sûresi, 6. Ayet Tefsiri.](#)